

[Dahlgaard.]

statsminister bl. a. — jeg henviser til Folketingets Forhandlinger 1968-69, sp. 6708:

„Der var engang noget, der hed „den fattige mands snaps“, og jeg var lige ved at give mig til at tale om den fattige mands bil, hvilket der ville have været megen realitet i.“

Hr. J. O. Krag siger videre:

„Man skal ikke glemme, at med motoriseringen her i landet er det at have bil nået ud til helt nye klasser i befolkningen. Disse klasser i befolkningen bliver nu straffet særlig hårdt. Og så siger man, at man har taget sociale hensyn!“

Ved at gengive disse 3½ år gamle citater fra nuværende ministre vil jeg gerne ligesom antyde over for finansministeren, at hans forslag om benzinskat og om vægtafgift ikke er udtømmende belyst ved angivelsen af de statsindkomster, afgifterne kan indbringe. Vi må have belyst, hvilken omkostningsvirkning forslagene har for dansk erhvervsliv, og vi må i overensstemmelse med det, der var den egentlige tankegang bag den nuværende statsministers udtalelser, jeg netop har gengivet, have belyst, om også disse forslag hæmmer mobiliteten på arbejdsmarkedet.

Jeg er meget vel klar over, at forslagene om motorbeskatning har relation til forslag nr. 239 om ændrede grænseregler for dokumenterede befordringsudgifter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dels lider imidlertid dette forslag af de samme skavanker som forslaget om det forhøjede lønmodtagerfradrag, det virker først et år senere, end det skulle i forhold til den problemstilling, det har relation til, og dels kan denne lovændring jo kun i meget begrænset omfang virke som kompensation for øgede udgifter til nødvendig transport.

Endelig er der forslagene om forhøjet afgift på cigaretter og spiritus. Cigarettafgiften virker som bekendt med den tunge ende nedad, men jeg har i øvrigt ikke nogen kommentarer at give disse to forslag med på vejen i øjeblikket. Vi må se på dem under udvalgsarbejdet.

Som man vil se, afspejler det radikale venstres syn på de 10 forslag næsten alle afskygninger af menneskelige følelser, dog mest dem fra sindets skyggeside. I visse til-

fælde er vi imod forslagene, i andre tilfælde er vi forundrede over deres udformning, i atter andre tilfælde nærer vi skepsis og føler trang til yderligere belysning af forslagene. Men vores generelle indstilling er, at vi er villige til at deltage i et sagligt udvalgsarbejde, og så må det på normal måde vise sig, om der er noget, vi kan blive enige om.

Afslutningsvis skal jeg imidlertid understrege to ting. For det første: vi ønsker ikke under den videre behandling af forslagene at opgive sammenkædningen med problemerne omkring statens udgifter og mulighederne for at opnå yderligere væsentlige besparelser. Jeg er glad for, at hr. Olra Møller på socialdemokratiets vegne her i dag har givet udtryk for en ganske tilsvarende opfattelse.

For det andet: regeringens forslag bygger helt klart på forudsætningen om dansk tilslutning til fællesmarkedet. Selv ud fra denne forudsætning er forslagene set i sammenhæng med udgiftspolitikken udtryk for letsindighed. Såfremt resultatet af folkestemningen den 2. oktober bliver et nej til fællesmarkedet, vil forslagene ikke kunne holde. Statsministeren har allerede offentligt givet udtryk for, at hvis ikke Danmark bliver medlem af fællesmarkedet, så kommer bl. a. dagpengereformen i fare, byggeriet må nedskæres og der bliver risiko for arbejdsløshed. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt disse udtalelser har været særlig kloge eller hensigtsmæssige. Men de viser, hvilke overvejelser man nødvendigvis på ansvarligt regeringshold må gøre sig. Jeg vil gerne til det nævnte tilføje, at også i landbrugserhvervet, i fiskerierhvervet og i de egnsudviklingsområder, hvor de to erhverv er dominerende, vil der opstå alvorlige problemer i tilfælde af nej til fællesmarkedet. Hvis det bliver et nej til fællesmarkedet, er det helt andre fordelingsmæssige problemer, vi står over for den 3. oktober end dem, som de fremsatte lovforslag beskæftiger sig med.

Vi har derfor i det radikale venstre den opfattelse, at vi nu skal gå i gang med udvalgsarbejdet og prøve så langt som muligt at samarbejde med finansministeren og økonomi- og budgetministeren om de problemer, der foreligger, med sigte på, at vi i begyndelsen af oktober kan have den bedst